

Wandelnetwerk Noord-Holland

WANDELEN DOOR KLEURRIJK JULIANADORP

Kijk voor meer wandelverhalen op [Westphil Wandelt](#).

[Koegrasroute \(oranje\) \(9.39 km\) - Omgedraaid](#)

Overal tulpenvelden

Een ommetje voor april wandelen we altijd eind maart. We hebben namelijk wat tijd nodig voor het schrijven van het verslag, het bewerken van de foto's, het redigeren van de tekst en het plaatsen van het ommetje op de website. Maar eind maart bloeien er nog geen tulpen, daarom liepen we dit ommetje op 27 april 2023.

Vanaf de grote parkeerplaats wandelen we langs de vakantiebungalows richting de velden. Nadat we een paar stappen gelopen hebben komen we al langs spiegeland water, en dat is voor ons altijd een reden voor een fotomoment.

Het water is zo mooi als het niet waait

We vervolgen onze weg langs het water en zien in de verte iets roods. Als we dichterbij komen blijkt het een tulpenveld te zijn. Er zit een sloot tussen, maar vanaf het pad is het veld goed te bewonderen.

Het eerste veld is een hyacintenveld, deze waren toen al uitgebloeid.

We zien in het veld vogels scharrelen. Het blijken patrijzen te zijn, een vogelsoort die we niet vaak zien.

Een patrijs.

Nu al gekopte tulpen

We wandelen verder en vergapen ons aan de mooie velden. We zien dat er een brede sloot tussen de velden en het pad is. Dat hebben ze goed bedacht hier in het Julianadorp. Je wilt natuurlijk niet dat er mensen door je tulpenvelden gaan wandelen, tulpen vertrappen of nog erger, ziektes overbrengen.

Met een telelens kun je de tulpen van veraf fotograferen.

Verderop ligt een tulpenveld die tot onze teleurstelling al gekopt is. Maar, ondanks dat de tulpen niet meer in bloei staan levert het toch nog een prachtig plaatje op!

Deze waren al gekopt op 27 april 2023.

We gaan zo op in het fotograferen van de bloemen, dat we pas op het laatste moment door hebben dat er een auto aan komt rijden. Een mevrouw stopt en vertelt ons dat het belangrijk is om op afstand te blijven om vernieling tegen te gaan. Ik heb haar uitgelegd dat wij respectvol met haar bollen omgaan. Na wat foto's te hebben geschoten vervolgen wij onze wandeling.

Nog meer tulpenvelden

We wandelen verder langs het fietspad en bewonderen de vele mooie bloemenvelden, die we passeren. We genieten optimaal van het uitzicht, het mooie weer en de vele vogels.

Het is lekker rustig op het fietspad.

Verderop passeren we het Raadhuis van Zaandijk. Wij zijn er getrouwd. Het raadhuis is prachtig van binnen en buiten. Het is jammer dat je niet zomaar naar binnen kunt lopen, maar zoek je een exclusieve locatie voor kleinschalige festiviteiten dan is dit het adres.

Echt genieten, al die velden.

Polder Koegras

Tot de aanleg van het Noordhollandsch Kanaal in 1825 heette het gebied waar nu Julianadorp ligt Buitenveld. Het lag buiten de dijken en overstroomde regelmatig. Toen het kanaal en de naastliggende dijk gereed waren veranderde het gebied in het Koegras.

Er werd een school gebouwd en daarna een kerk en zo ontstond er een dorp. Het dorp kreeg in 1909 de naam Julianadorp, vernoemd naar kroonprinses Juliana, die in dat jaar geboren is.

Het dorp, bestond voornamelijk uit gemengde boerenbedrijven die koeien en schapen hielden en graan verbouwden. Later vestigden zich de eerste bloembollentelers uit de buurt van Haarlem en Lisse. Na de oorlog werd naast de bollenteelt het toerisme een grote inkomstenbron.

Fijn dat er nog steeds bollentelers zijn, want wat is dit een mooi schouwspel.

Een Lepelaar

We volgen de oranje pijlen over het fietspad langs het water. Voor ons zien we een lepelaar in de sloot.

Lepelaars bevinden zich van februari tot september/oktober in Nederland. De Nederlandse populatie lepelaars is uniek, in andere landen in Noord-West Europa broeden ze nauwelijks. Lepelaars broeden in moerassige gebieden, dichte rietkragen of moeilijk bereikbare bomen en struiken, maar ook op kwelders.

De lepelaar vliegt steeds voor ons uit, maar het lukt ons toch om een foto te maken.

In de sloot lukte het niet om een foto te maken, maar op het land wel.

Kleurrijk Julianadorp

Als de lepelaar weggevlogen is wandelen we verder en komen langs een fotolijst. Natuurlijk maken we daar een echte toeristenfoto, want waarom staat zo'n fotolijst er anders?

Toerist in eigen land.

We schieten nog meer foto's van de velden, maar blijven op afstand ter bescherming van de bollen. Volgens Adriaan mogen we wel foto's maken, zolang we maar niet tussen de tulpen gaan staan want dat vinden de bollentelers niet leuk. Ik vind het allemaal maar spannend, dus loop ik snel naar het eerste veldje en maak een foto. Adriaan heeft wat meer geduld, hij is niet zo'n angsthaas als ik.

Van veraf,

van dichtbij,

en nog dichterbij, maar wel met telelens.

Als we verder lopen ontdekken we een picknickbank met uitzicht op de fotolijst en de mooie velden. Het is een grappig gezicht dat wandelaars en fietsers allemaal stoppen bij de lijst en allemaal dezelfde foto maken. Ik vind dat ze er een klein trapje achter moeten zetten en deze groen moeten verven. Dan komen je schoenen niet onder de lijst vandaan.

Vogels tussen het riet

Deze wandeling is ook een aanrader als de bollen velden niet in bloei staan, want je wandelt langs boerenland en prachtige natuurgebieden. Als we onze weg vervolgen, zien we in het riet en de struiken allemaal leuke vogels zitten.

Een kneu (vrouwje), of terwijl een common linnet.

Kneuen zijn vaak te zien in groepjes, waarbij de vogels erop los kwetteren. Een mannetjes kneu heeft een fraaie karmijnrode borst en 'baret'. Vrouwjes en jonge kneuen hebben een zwak gestreepte borst en kruin en hebben geen rood in het verenkleed. De kneu broedt in lage struiken nabij kruidenrijke vegetaties.

Een braamsluiper.

De braamsluiper is, zoals de naam wellicht al doet vermoeden, een vogel die meestal onopgemerkt blijft. Zo zingt de soort vooral de weken rond Koningsdag uitgebreid, en is hij de rest van het jaar bijzonder zwijgzaam.

Toevallig was het Koningsdag tijdens onze wandeling vandaar dat de braamsluiper ons opviel.

Erg bontgekleurd is de braamsluiper niet, maar slechts weinig vogelsoorten hebben zo'n witte keel. Dat maakt dat, samen met zijn uitbundige zang, de braamsluiper niet zo moeilijk te herkennen is.

Een vogelrijk stukje riet.

Een gele kwikstaart

Verder maar weer richting het natuurgebied Mariëndal, maar voordat we daar zijn passeren we nog een paar bollenvelden. Ik vind zelf de roze tulpen het mooist en eindelijk komen we dan ook langs roze tulpenvelden.

Eindelijk roze tulpen.

Zo mooi deze bocht in de sloot met op de achtergrond de tulpen.

We blijven we even staan, want we zien kleine vogels heen en weer vliegen tussen de bloemen. We kunnen ons geluk niet op, want het zijn gele kwikstaarten. Een mannetje en een vrouwtje, die van bloem naar bloem vliegen en geen moment stil zitten. Dankzij het engelengeduld van Adriaan lukt het toch om een foto te maken.

Een gele kwikstaart op een tulp, daar worden wij gelukkig van.

Gele kwikstaarten wippen de staart regelmatig met felle schokkende bewegingen op en neer. Ze hebben een onstuimige balts, met trillende veren fladdert het mannetje boven het vrouwtje, of loopt steeds rondjes om haar heen.

De oorspronkelijke habitat van de gele kwikstaart bestaat uit rivierbegeleidend grasland. Tegenwoordig broeden de meeste gele kwikstaarten in boerenland; hooiland en weiland, maar vooral akkers. Hoge dichtheden in gemengde gebieden en in bollenvelden.

Natuurgebied Mariëndal

Eigenlijk hebben we al heel wat kunnen zien van het landschap en zouden ervoor kunnen kiezen om terug te gaan, maar er komt nog heel veel moois aan zoals het natuurgebied Mariëndal. We lopen erlangs, dus niet doorheen, maar je mag daar struinen en van de paden af.

Nog eentje van de bollenvelden.

Eind 2005 is de Helderse natuur uitgebreid met ruim 50 hectare struinnatuur. Bollengrond is hier omgezet in lage duintjes, duingraslanden en waterpartijen. Door de afmetingen van het gebied was het één van de grootste natuurontwikkelingsprojecten in Nederland. We zien er Schotse Hooglanders staan, maar ze zijn te ver weg en keren de rug naar ons toe. Dan maar geen foto van de hooglanders.

We zien wel weer allerlei vogels, die het hoogste lied zingen op deze mooie lentedag. In het riet spotten we een rietgors.

Een rietgors

De rietgors is één van de bekendste en meer algemene gorzen in Nederland. Ze zijn vrij onopvallend, maar de mannetjes kunnen in het voorjaar gemakkelijk gezien worden in de toppen van struiken en in het riet.

Een grasmus.

Daarna zien we bovenin een bramenstruik een grasmus.

De grasmus is geen opvallende vogel, maar de zang en de zangvlucht wel. Ondanks zijn naam is de grasmus niet nauw verwant aan de huismus.

De uitkijktoren

Eerst een duin op en daarna nog al die trappen, maar het is de moeite waard.

We liepen eerder in de buurt de prachtige Grafelijkheidsduinenroute, die ook langs het Mariëndal komt en herkennen de uitkijktoren al vanaf een afstand. Natuurlijk beklimmen we de trappen om boven van het prachtige uitzicht te genieten.

We zien het mooie natuurgebied Mariëndal, Donkere Duinen, de Grafelijkheidsduinen, tulpenvelden en de zee. In de verte zien we zelfs de vuurtoren “Lange Jaap”.

Wat een prachtig uitzicht.

Startpunt De Helderse Vallei

We wandelen langs stadsboerderij De Helderse Vallei en wandelen even naar binnen om een kijkje te nemen en het toilet te bezoeken. Buiten staan er dieren in de wei en kinderen kunnen er heerlijk spelen. Wij hebben echter alleen aandacht voor kleine jonge eendjes (pulletjes op z'n Z aans) in de sloot.

Elk jaar weer een verrassing om pulletjes te zien.

We wandelen verder over een groot parkeerterrein. Hier kun je ook deze route starten.

De donkere duinen

De donkere duinen is een aangeplant dennenbos. Landschap Noord-Holland wil het gebied omvormen naar een afwisselend, natuurlijker bos. Het westelijke deel wordt beheerd door Landschap Noord-Holland en de oostkant door de Gemeente Den Helder. In het gebied is een ringvormige eendenvijver met oevers.

Het is donker in de donkere duinen.

Het gebied is erg aantrekkelijk voor vogels, zo vind je er onder andere kuifmees, staartmees, boomkruiper en goudhaan. In de herfst zijn er veel Paddenstoelen te vinden.

Als er geen oranje pijl staat kiezen we voor rechtdoor.

Terug door de duinen

We wandelen verder en komen langs een grote lelijke parkeerplaats en langs steakhouse Duinoord. Daarna lopen we de duinen in en kan het grote genieten weer beginnen.

Wandelen door de duinen over een slingerend schelpenpaadje is geen straf.

Inmiddels is het tijd om te lunchen, we hadden natuurlijk kunnen lunchen bij steakhouse Duinoord, maar wij kiezen ervoor om in de buitenlucht te blijven en plaats te nemen op één van de banken met prachtig uitzicht. We zien ook nog een haas door de weilanden rennen. Wat een heerlijke plek is dit!

Wat een uitzicht!

Ook hier zien we weer vogels hippen, en dit keer is het een tapuit. Tapuiten zijn op de grond levende vogels van duinen en heidevelden. Ze broeden in holen, vaak een konijnenhol. Het uit insecten en ander klein gedierte bestaande voedsel wordt liefst op schaars begroeide, insectenrijke plaatsen verzameld. Tapuiten zijn trekvogels en overwinteren op de Afrikaanse savannen.

Een tapuit in de duinen.

We wandelen verder, af en toe zijn er doorkijkjes naar de overkant van de weg. We kijken we of we nog een haas kunnen vinden.

Geen haas, maar wel weer een tulpenveld in de verte.

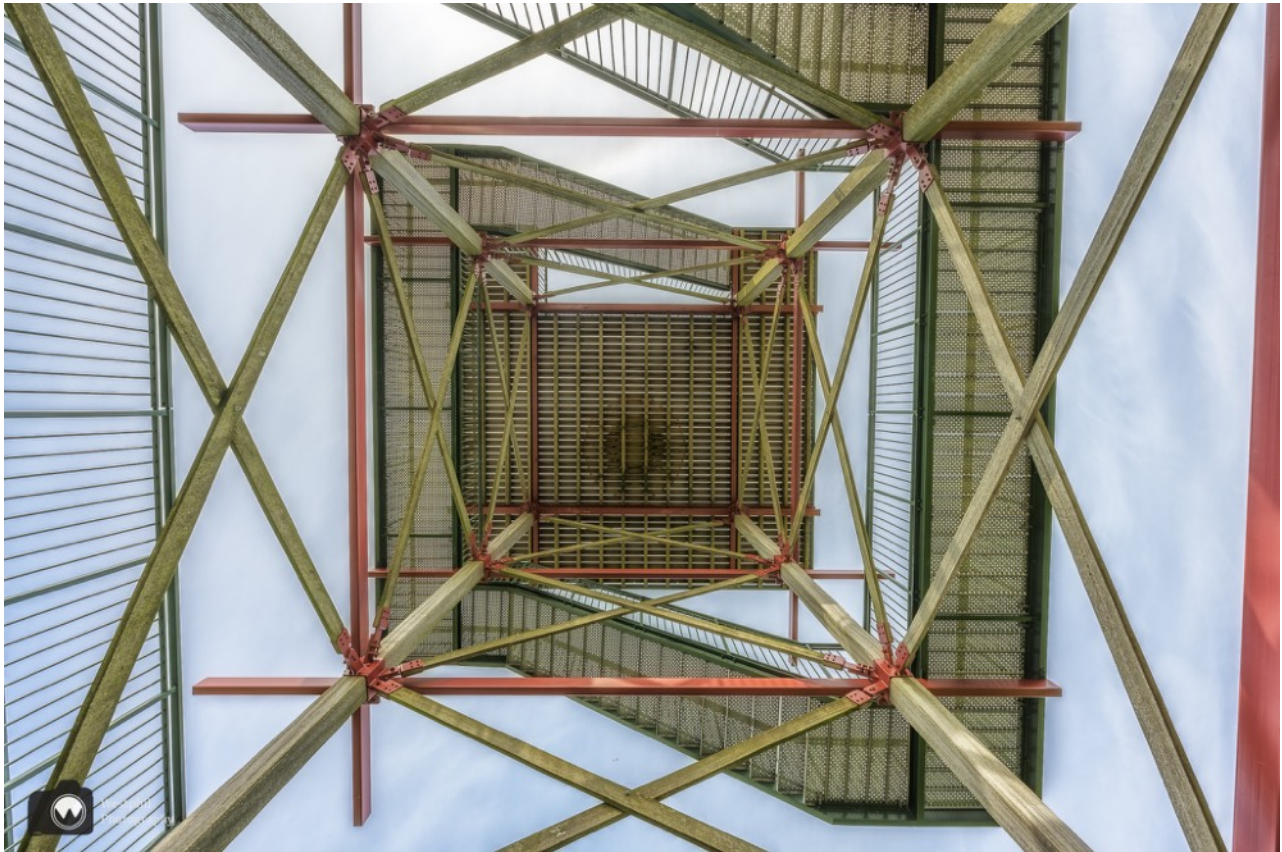
Het is voor een ommetje best een lange route, maar echt de moeite waard. Als we langs een uitkijktorentje wandelen willen we deze eerst overslaan want we hebben al zoveel gezien en zijn een beetje moe. Toch beklimmen we ook deze toren en genieten van het uitzicht op de polder met alweer tulpenvelden en aan de andere kant ontdekken we de zee.

Geen haas, maar wel weer een tulpenveld in de verte.

Moe maar voldaan komen we weer terug op het parkeerterrein en nemen ons voor om een keer in de lente één van de vele bungalows te boeken, want er is zoveel te zien in de omgeving van Julianadorp.

Extra info

De uitkijktoren bij Mariëndal vanaf een ander perspectief.

Afstand: 9,39 km

Link naar de route: [Koegrasroute omgedraaid](#)

Wij parkeerden bij [wandelstartpunt de Zandloper](#)

Navigatieadres: Noorder Sandt 1, 1787 CX Julianadorp.

Wij wandelden eerst langs de tulpenvelden en bewaarden de duinen voor het laatst.

De route start bij wandelkeuzepunt 59 we volgden de oranje pijlen naar de volgende keuzepunten: 90, 99, 98, 60, 66, 67, 65, 63, 61, 62, 91 en weer terug naar 59

Bronvermelding: De informatie over de vogels komt van de site van [vogelbescherming Nederland](#)

Nog eentje dan van de prachtige duinen.

Meer wandelen in Noord-Holland:

www.wandelnetwerknordholland.nl